

Írta: Such Tamás

Megjelent a hír6.hu internetes portálon 2009.03.03.-án.

Hagymás zsíros kenyér, vörös bor, no és persze egy csipetnyi jazzmuzsika. A felsorolt adalékanyagok szinte nélkülözhetetlen összetevői a Békési úti Közösségi Házak jazzkamrájának. A hely, ahol a világ és a színvonal közös halmazba kerül. Péntek este a fővárosi Nigun volt a porondon.

A popműfajban a félamatőr bandáknak sokszor sokkal szélesebb mozgásterük van, mint a professzionális társaiknak. (A piac nagyúr.) Azonban a populáris irányzatok alternatív ágaiban - legyen az blues, jazz, vagy népzene - ez fordítottan arányos. Különösen szerencsés az a kombináció, amikor egy kortárs zenekar visszanyúl egy adott műfaj tradíciójához, és a produktumot

a mai fülre hangolja

Ezt az utat követi a közelmúltban a megyeszékhelyen muzsikáló Nigun is. A klasszikus trió (gitár-bőgő-dob) felállású zenekar leginkább a klez-jazz stílushoz köthető. A Nigunok olyan spirituális dalok - olvasható a zenekar honlapján -, amelyek kántálása segít elérni az ekszták állapotát mind az előadó mind a hallgató számára. Párniczky András a zenekar gitárosa úgy véli: műfaji eredőik az elmélyült spiritualitásban és a mai jazzben egyaránt megtalálhatók. A Békési úti közházban eljátszott kompozíciók zöme általában egy csupasz, puha bőgőalappal kezdődtek. S a másik két zenész, akár egy fenyőfát, szép fokozatosan díszítették a darabot, majd néhány perc múlva - a mű középtáján -, már a pozitív értelemben vett

téboly lett úrrá

A transz lejött a színpadról, és megfertőzte a Nigun hallgatóságát is. Ha cseréptörésre nem is

került sor, viszont nem mellékes, hogy ehhez a hatás eléréséhez lényegesen több kell, mint kiváló hangszertudás. (Bár Nagy Péter bőgős, és a dobos Jeszenszky György is - akárcsak Párniczky - nemzetközileg is elismert művészek.) Az viszont nem derült ki, hogy a koncert előtt a zenekar milyen földöntúli fortélyokhoz folyamodott, hogy a nézőtéren ülők közt végig ott táncoljon az önkívület.

Az eredeti megjelenés megtekintése képgalériával.